

...során jogosan merülhet fel a kérdés, hogy az előadás keretén belül. ...a politikai sakkjáblán?

...óságok

...ország is elfogadta az ...gok megsértése esetén. ...nem (csak) a nemzeti

...zetesen a strasbourggi ...gok joggyakorlatára. ...rendszerében, illetve ...kapcsolatban fontos ...melyek szintén a

...pótlak elvi lehetőség ...zonban a bíróságok

...i jogi norma között ...somban részletezni

...ködjenek együtt a ...nden diszciplináris ...oljuk? Vagy esetleg ...olgozni a különféle

...málhatósága lenne ...izációról van szó? ...y egy olyan közös ...?

...gy ezek gyakran ...gok relevánsnak.

Mindazonáltal tudományos együttműködés nehezen képzelhető el anélkül, hogy ne reflektálnánk ezekre a problémákra.

Az előadásom során arra teszek kísérletet, hogy a huszadik századi filozófia- és tudománytörténetből felelevenítsem az egyik legsikeresebb és egyben legtöbbet vitatott, illetve leginkább félreértelmezett tudományos együttműködést, nevezetesen a logikai empirizmust, illetve a logikai empiristák egységes tudományról vallott elképzelését. Az egységes tudomány fő szószólója Otto Neurath volt, így prezentációmban főképp az ő nézeteire fogok támaszkodni, vázolva azt a keretet, amelyben javaslatot kaphatunk a fentebbi kérdésekre adható válaszokra.

VARGA ZSÓFIA KATALIN

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM ÁLTALÁNOS ORVOSTUDOMÁNYI KAR
ÁLTALÁNOS ORVOS

KLINIKAI NEUROLÓGIA DOKTORI ISKOLA

Pszichiátriai megbetegedések modellezése kísérleti állatokban

A pszichiátriai betegségek világszerte egyre fokozódó problémát jelentenek, élükön a depressziós megbetegedésekkel. A depresszió különböző formái egyaránt komoly gazdasági és szociális terhet jelentenek a világ teljes lakossága számára.

Általánosságban a betegségek patomechanizmusának vizsgálatához, illetve az új terápiás lehetőségek kidolgozásához, az állatmodellek használata nagy segítséget nyújt. A szomatikus megbetegedéseknél ezen modellek létrehozása, sokszor relatíve egyszerű, de a pszichés betegségeknél a jó állatmodell kritériumainak nehéz, talán lehetetlen is egyértelműen megfelelni. A nehézség oka, hogy a kifejlesztett modellek sokszor csak részben követik a klinikai szindrómát, annak tünetei csak nyomokban, vagy más formában jelennek meg, befolyása más irányokat mutathat, mint emberben. Ennek oka talán az állati és emberi agy komplexitásának különbségeiben, illetve a megbetegedések nagyfokú heterogenitásában keresendő. Ennek ellenére léteznek olyan állatmodellek, amelyek e komplex betegségek egy-egy típusának vagy aspektusának vizsgálatára alkalmasak.

Ilyen például az általunk is használt „krónikus enyhe stressz” modell, mely a major depresszió egy lehetséges állatmodellje patkányokban. Alkalmas in vivo (például viselkedési-) és post mortem (neuroanatómiai) vizsgálatokra egyaránt. A kísérleti program során a tesztben résztvevő állatokat egy 5+8 hetes kezelési periódus alatt 3 csoportba sorolták viselkedési tesztek (pl. szukróz felvétel) segítségével, majd túlaltatást követően került sor neuroanatómiai vizsgálatokra.

Jelen előadásban célunk az, hogy konkrét kísérletek példájával szemléltessük azt, miként lehet ilyen komplex megbetegedések kórelőttanát állatkísérletekben vizsgálni.

VASS RÉKA ANNA

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM ÁLTALÁNOS ORVOSTUDOMÁNYI KAR
ÁLTALÁNOS ORVOS, IV. ÉVFOLYAM

ANATÓMIAI INTÉZET

Bioaktív faktorok vizsgálata anyatejmintákban

Munkacsoportunk több éve foglalkozik a hipofízis adenilát-cikláz aktiváló polipeptid (PACAP) laktációban betöltött szerepének vizsgálatával. Az anyatejben számos más bioaktív vegyület is megtalálható, amelyek szintén fontosak lehetnek az újszülött immunkompetenciájának kialakulásában, mint a makrofág migráció inhibitor faktor (MIF) és egyéb kemokinek, proteinek (Fractalkine, MIP-1B, Eotaxin, MDC, RANTES, EGF, MCP-